

Comunicând și discutând cu lideri din toată lumea, întâlnesc mereu aceste greșeli. Învățăturile din *Greșeli pe care le fac liderii* sunt atemporale, iar această carte ar trebui să fie o lectură obligatorie pentru fiecare lider creștin. Țineți-o la îndemână și citiți-o cel puțin o dată pe an.

Patrick Lencioni, președinte al The Table Group,
autor al bestsellerurilor *Cinci disfuncții ale muncii în echipă*.
O fabulă despre lideri și The Advantage

În *Greșeli pe care le fac liderii*, Dave Kraft tratează problema care îi pune în mare încurcătură pe lideri, și anume faptul tulburător că nu-și recunosc greșelile, nici măcar pe cele mici. Această carte tratează greșelile comune la un nivel elementar. Multe echipe de lideri ar avea doar de câștigat dacă ar citi împreună această carte.

Douglas Wilson, lucrător senior,
Christ Church, Moscow, Idaho

Toată dragostea și pasiunea lui David Kraft se răsfrâng în această carte! Lectura ei îmi hrănește și mintea, și sufletul. *Greșeli pe care le fac liderii* nu se adresează strict liderilor americani, ci liderilor din întreaga lume. Nu contează dacă ești lider în New York sau într-un provincie dintr-o țară din lumea a treia; principiile menționate aici depășesc bariera timpului și a culturilor. Recomand călduros traducerea acestei cărți în cât mai multe limbi ca să beneficieze de ea cât mai mulți lideri. Liderii, în general, fie comit aceste greșeli, fie sunt tentați să o facă. Vorba ceea, „mai bine să previi, decât să tratezi”! Citind această carte, liderii tineri vor fi pregătiți să înfrunte aceste provocări și să se ferească de aceste greșeli. Dacă ești într-o poziție de conducere, nu contează cum sau unde, trebuie să citești această carte!

Ajai Livingstone Lall, fondator și director general executiv,
Central India Christian Mission, Damoh, India

Se întâmplă de prea multe ori ca ideea de „leadership” să fie pusă, între cei cu convingeri teologice ferme, sub semnul pragmatismului și abandonată, în loc să fie analizată. Sunt recunoscător pentru oameni ca Dave Kraft care au convingeri biblice ferme și, cu toate acestea, se folosesc de principiile leadershipului –

care sunt biblice și esențiale pentru cei care au fost chemați să-i conducă și să-i păstorească pe oamenii lui Dumnezeu în calitate de păstor adjunct. E posibil să faceți și voi aceleași greșeli sau să învățați de la cei care le-au făcut și să nu vă mai răniți.

Matt Chandler, pastor principal, The Village Church;
președinte, Acts 29 Church Planting Network;
autor, *The Explicit Gospel*

Momentul în care greșim este momentul cel mai prielnic pentru a învăța ceva. După ce dăm greș, suntem foarte vulnerabili, foarte expuși, foarte smeriți și foarte docili. Investiția pe viață a mentorului Dave Kraft a fost să-i ajute pe conducătorii lucrării creștine să răspundă pe deplin chemării și să ajungă cu bine la capăt. Puteți învăța din înțelepciunea și din experiența lui adâncindu-vă în această nestemată, *Greșeli pe care le fac liderii*, din care puteți învăța multe lucruri fără să fie măcar nevoie să suferiți.

Daniel Harkavy, director general executiv,
Building Champions; fondator, Ministry Coaching International;
autor, *Becoming a Coaching Leader*

„Liderii se nasc, nu se fac”... nu neapărat. Oamenii sunt puși în locuri de conducere și, din nefericire, învață din propriile greșeli. Unii spun că experiența presupune să îți dai seama că faci mereu aceleași greșeli. Dați-mi voie să vă încurajez să citiți cartea aceasta ca să nu fiți nevoiți să învățați aceste lecții pe propria piele.

Les Steckel, antrenor veteran, NFL; colonel în rezervă, USMCR
[United States Marine Corps Reserve];
președinte, Fellowship of Christian Athletes

Dave Kraft face un inventar al principalelor capcane în care pot cădea liderii și care pot să le pericliteze lucrarea. Urmăriți fiecare capitol cu atenție și vedeți care greșeală poate să devină o piatră de poticnire în calea dumnezevoastră, apoi urmați pașii sugerați aici pentru a înainta în lucrarea la care v-a chemat Dumnezeu. Această carte este un instrument valoros pentru liderii și lucrătorii creștini.

Dennis Blevins, director din partea Statelor Unite al Church
Discipleship Ministry și mentor profesionist

Greșeli

pe care le fac

LIDERII

Greșeli

pe care le fac

LIDERII

Traducere de Manuela Anca Matecaș

Dave Kraft

Casa Cărtii, Oradea
2014

Apărută în limba engleză cu titlul *Mistakes Leader Makes*
Copyright © 2012 Dave Kraft
Publicată de Crossway, 1300 Crescent Street, Wheaton, Illinois 60187
Tradusă și tipărită cu permisiunea Crossway Books.
Toate drepturile rezervate.

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Casa Cărții. Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a editurii Casa Cărții, Oradea.

Greșeli pe care le fac liderii, de Dave Kraft
Copyright © 2014 Casa Cărții
OP 2, CP 30
410670, Oradea
Tel./Fax: 0259-469 057; 0359-800761; 0728-874975
E-mail: info@ecasacartii.ro
www.ecasacartii.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Kraft, Dave

Greșeli pe care le fac liderii / Dave Kraft ; trad.:
Manuela Anca Matecaș. - Oradea : Casa Cărții, 2014
ISBN 978-606-732-009-1

I. Matecaș, Manuela Anca (trad.)

65.012.4

Traducerea: Manuela Anca Matecaș
Editarea: Fidelia Stroie
Tehnoredactarea: Vasile Gabrian
Corectura: Timeia Viman
Coperta: Marius Bonce

Tiparul executat la Findata srl, Oradea, www.findata.eu

CUPRINS

Cuvânt-înainte	9
Introducere	11
1. Când slujirea ia locul lui Isus	17
2. Când mulțumirea este înlocuită cu comparația	29
3. Când mândria ia locul smereniei	39
4. Când vrem să plăcem mai mult oamenilor decât lui Dumnezeu	51
5. Când activismul înlocuiește viziunea	61
6. Când austeritatea financiară înlocuiește credința neînfricată	71
7. Când armonia prefăcută maschează conflicte dificile	81
8. Când ne ocupăm tot timpul cu cei în suferință fără să ne preocupăm de formarea altor lideri	91
9. Când informarea înlocuiește transformarea	103
10. Când deținerea controlului înlocuiește încrederea	109
Încheiere	119
Note bibliografice	125

CUVÂNT-ÎNAINTE

Faptul că știu ce să *nu* fac ca lider este, de multe ori, la fel de important ca și faptul că știu ce să fac. La fel ca mulți alți lideri, am descoperit numeroase lucruri pe care nu trebuie să le mai fac după ce am călcat pe acest teren minat. Și, la fel ca mulți alți lideri, încerc să transmit aceste lecții valoroase – și dureroase – și altor lideri, în speranța că nu vor trece pe unde am trecut eu.

Nu am nicio îndoială că mai sunt multe alte mine peste care voi călca de-acum înainte, dar îi sunt recunoscător în mod special prietenului meu, pastorul Dave Kraft, pentru faptul că a scris *Greșeli pe care le fac liderii*.

Am privilegiul să-l cunosc pe Dave de mulți ani. Este printre cei mai înțelepți și mai vârstnici lideri cu experiență care m-au slujit cu smerenie într-o perioadă dintre cele mai grele din viața mea, când eram de-a dreptul extenuat, implicat în prea multe activități și încercam să-mi dau seama cum trebuie să-mi conduc biserica într-o perioadă în care aceasta creștea simțitor.

În această perioadă, Dave mi-a fost mentor. El m-a ajutat să-mi găsesc echilibrul, mi-a dat sfaturi înțelepte ca să nu mă epuizez, transformându-mă într-un lider mult mai sănătos și mai eficient și sprijinind biserica în multe feluri. Multe dintre lucrurile pe care le-am învățat de la el se regăsesc în prima lui carte, *Leaders Who Last* [Lideri care rezistă]. Mulțumită înțelepciunii lui Dave, mulți pastori ca și mine au învățat cum să alerge și cum să termine cu bine lucrarea de slujire.

De data aceasta, în cea de-a doua carte a sa, *Greșeli pe care le fac liderii*, Dave oferă lecții valoroase pastorilor și liderilor bisericilor, învățându-i ce să nu facă pentru ca lucrarea lor să dăinuie.

Dave ne împărtășește din experiența lui de patruzeci și trei de ani în lucrarea de pastorat. Trecuse pe-aici și pășise pe acest teren minat, învățând de-a lungul vremii câteva lecții. Dorința lui este să învățați din greșelile pe care le-a făcut el însuși sau pe care le-a văzut la alții. Aceasta îmi doresc și eu în ce vă privește.

Ceea ce apreciez cel mai mult la Dave este preocuparea lui de a-L pune pe Cristos în centrul atenției; dragostea lui pentru Isus și pentru cei care Îl slujesc pe El este cât se poate de evidentă.

În fine, printre lucrurile pe care trebuie să le facă liderii în lucrare, există unul, cel mai important, care trebuie făcut – Isus trebuie să fie pus pe primul loc. În lucrare, sunt multe lucruri care ne pot distra atenția de la Cristos. În momente ca și acestea suntem extrem de slabi și ne abatem din drumul care duce la rodire. Această abatere ia multe forme pe care Dave, ca un bun cunoscător, le va analiza în această carte.

Nu citiți cartea în grabă, mai degrabă meditați, reveniți asupra ei din când în când pentru a vă reaminti ce să nu faceți, pentru a vă analiza lucrarea și viața astfel încât să mergeți înainte încrezători în Isus și rodind pentru Biserica Lui.

Liderii au o chemare măreață. Presiunea este uriașă, iar critica, feroce. Și prețul poate fi mare, atât personal, cât și spiritual. Din cauza acestei presiuni poate ne luăm ochii de la viitor și nu mai vedem pe unde mergem. Aceasta se întâmplă în detrimentul nostru. În *Greșeli pe care le fac liderii*, Dave ne ajută să privim la orizont, la pericolele care pot apărea și să facem rectificările de curs necesare înainte de a fi prea târziu.

Pentru toate aceste lecții ar trebui să fim foarte recunoscători.

Mark Driscoll

INTRODUCERE

Tatăl meu a fost lăcătuș toată viața. A murit la vârsta de cincizeci și doi de ani, iar eu aveam pe-atunci douăzeci și patru. Plecarea lui a fost o mare pierdere pentru mine. Aduna citate pe care le înșira pe o sârmă deasupra mesei de lucru din atelierul său. Pe unul mi-l amintesc foarte bine și spunea așa: „Arată-mi un om care nu a făcut nicio greșeală și eu îți voi arăta unul care nu a făcut nimic.”

Ca lideri, săvârșim cu toții greșeli – face parte din natura noastră umană. Unele greșeli sunt ușoare și nu constituie o problemă. Altele, în schimb, sunt grave și constituie o problemă. Despre acestea din urmă ne vom ocupa în această carte.

Sunt unele greșeli care pot fi grave și pe care le comitem doar o dată sau de două ori în viață; le identificăm, le recunoaștem, le tratăm și apoi mergem mai departe. Însă sunt unele mai subtile pe care le repetăm ani de zile și care ne fac mereu să deraiem. Le putem compara cu scurgerile lente, neobservate vreme îndelungată în casa noastră sau cu termitele care se ascund în pereții clădirilor și își fac treaba neobservate ani de zile – la timpul potrivit însă, pagubele ies la iveală. Poate a fost prezentă în viața dumneavoastră o greșeală luni de zile sau poate chiar ani și v-a consumat încet-încet, dar nu ați tratat-o pentru că nu ați cunoscut-o.

În timp ce parcurgeți această carte s-ar putea să vă gândiți:

1. Autorul descrie biserica mea, cel puțin în parte.
2. Cunosc o biserică ca aceasta.
3. Am un prieten apropiat care slujește la o biserică asemănătoare.

Rugăciunea mea este ca, în timp ce citiți cartea aceasta, să aveți momente revelatoare, să vi se deschidă ochii și, conduși de Duhul Sfânt, să mărturisiți, să vă căiți și să fiți iertați astfel încât să puteți îndrepta lucrurile înainte să se producă pagube irecuperabile. Îmi doresc, de asemenea, să puteți împărtăși ideile de aici și altor lideri ca și ei, la rândul lor, să se îndrepte și să permită adevărului Evangheliei să domnească înainte să fie prea târziu.

Ca lideri, fiecare avem „momente bune”, împrejurări în care funcționăm bine, aducem roade și dăm randament, experimentăm harul lui Dumnezeu și avem parte de multă bucurie. Dar avem și „momente proaste”, în care termitele își fac treaba încet, dar sigur, cauzând înfrângerea, descurajarea și deraierea și ducând eventual la un knockout care ne culcă la pământ, începându-se numărătoarea. Un astfel de exemplu este viața regelui Saul.

Imaginați-vi-l pe regele Saul ca pastor principal într-o biserică contemporană, misionară care predică din Biblie și Îl adoră pe Isus și vă veți putea face o idee despre modul în care greșelile din viața lui personală și ca lider ar fi afectat biserica aceasta. Regele Saul al Israelului ar putea fi capul de afiș al Bibliei din pricina greșelilor pe care le-a făcut, iar el făcuse mai multe decât ne-a împărtășit.

În urmă cu câțiva ani, am efectuat un studiu comparativ între metodele lui David de a conduce și cele ale lui Saul și am făcut câteva observații plecând de la faptele și hotărârile lui Saul din 1 Samuel 13–15.

- Nesiguranța conduce la acțiuni motivate de frica de eșec.
- Circumstanțele, nicidecum voia lui Dumnezeu, controlează deciziile lui Saul.
- Raționalizarea, nicidecum căința, urmează după păcat.
- El pierde bunăvoința și respectul fiului său Ionatan.
- Pierde bunăvoința lui Dumnezeu.
- Consideră că ceilalți au o problemă, nu el, și se amuză, dând vina pe alții.
- Este neînduplecat și nu recunoaște când greșește.
- Preferă mai degrabă să fie popular decât supus.

- Este preocupat în mod nejustificat de onoarea și imaginea lui.
- Refuză să-și asume deciziile și eșecurile.
- Consideră că religiozitatea compensează ascultarea parțială.

Acum, David, în niciun caz, nu a fost perfect sau fără păcat, dar diferența între cei doi a fost că David, spre deosebire de Saul, și-a recunoscut păcatul (Psalmii 32 și 51).

În prima mea carte, *Leaders Who Last*, am explicat câteva lucruri pe care liderii trebuie să le facă ca să-și poată duce lucrarea la bun sfârșit. Printre acestea au fost:

- Să se bazeze pe puterea lui Isus;
- Să aibă un scop precis;
- Să trăiască cu pasiune;
- Să-și stabilească prioritățile;
- Să trăiască și să slujească în ritm sănătos;
- Să-și cunoască clar darurile și chemarea.

În *Greșeli pe care le fac liderii* mă voi concentra pe ce să nu facă liderii, ajutându-i astfel să evite posibilele greșeli fatale. Ne vom uita la greșelile care ne conduc, aproape sigur, spre un final nefericit sau ne împiedică să ducem lucrarea la capăt. Aceste greșeli ne „descalifică” în alergarea la care face referire apostolul Pavel: „Ci mă port aspru cu trupul meu și-l țin în stăpânire, ca nu cumva, după ce am propovăduit altora, eu însumi să fiu lepădat (1 Corinteni 9: 27).

Veți recunoaște cele mai multe greșeli atât din experiența dumneavoastră trecută, cât și din cea actuală sau pentru că le-ați observat deja în viața unui lider într-un context al lucrării. Niciuna dintre aceste greșeli nu trebuie tot timpul să ne prindă pe picior greșit dacă le recunoaștem, le mărturisim și ne pocăim de ele, spunându-le pe nume: păcate, deraieri, capcane care ne împiedică să fim oameni și slujitori așa cum ne-a creat Dumnezeu să fim.

Uneori, un frate sau o soră credincioasă, un soț sau un prieten ne pot ajuta să recunoaștem aceste greșeli. Avem posibilitatea să ne analizăm după ce am citit un articol sau o carte, după ce am

ascultat o predică sau am participat la o conferință sau un seminar. Dumnezeu poate să ne deschidă ochii chiar în timpul alocat citirii Scripturii, rugăciunii sau închinării.

Aceste momente de introspecție pot apărea atunci când suntem singuri o perioadă mai lungă de timp, pentru a fi înviorați de Domnul, sau în contextul relațiilor pe care le avem – într-o comunitate sau cu o persoană asociată față de care am învățat să fim onești. Aceste momente ne ajută să ne vedem greșelile, să ni le asumăm, să fim drastici cu ele înainte să ne producă daune. Uneori ne dăm seama pe loc de greșeli, dar alteori ne ia mult timp până le recunoaștem.

În această carte voi povesti experiențele prin care a trecut Community Covenant Church (CCC). CCC nu este o biserică de sine stătătoare, ci mai degrabă un ansamblu de biserici cu care am lucrat în cei patruzeci și trei de ani de slujire. Cu toate că biserica este fictivă, greșelile nu sunt. Fie am făcut eu însumi aceste greșeli, fie am fost în departamentele în care acestea s-au produs, fie am consiliat lideri care s-au confruntat cu acestea în slujirea lor.

Vom analiza împreună cele zece greșeli pe care le-au comis liderii și echipele de lucrători de la CCC de-a lungul a cinci până la zece ani și impactul pe care l-au avut asupra multor oameni din comunitatea bisericească. Ne vom întâlni cu:

- Norm, pastorul principal
- Jim, pastorul executiv
- Jason, pastor responsabil de grupele de ucenicizare și grupele mici
- Chris, lider responsabil de lucrarea cu tinerii și adolescenții
- Suzie, responsabilă de lucrarea cu copiii și femeile
- Bob, prezbiter al bisericii care supraveghează administrarea resurselor financiare
- Bryan, responsabil cu închinarea
- Brent, pastor responsabil de grupele de consilieri

Unii dintre acești lideri au învățat din propriile greșeli, le-au tratat și s-au bucurat de roade în lucrare. Alții nu au fost la fel de fericiți. Încă un lucru aș vrea să menționez înainte de a plonja în viața acestei biserici. În timp ce citiți, aveți grijă ca prima voastră reacție să nu fie aceea de a scoate paiul din ochiul altuia și de a neglija bârna din ochiul dumneavoastră. Cercetați-vă inima și faceți din Psalmul 139:23–24 o rugăciune personală în timp ce treceți de la un capitol la altul:

„Cercetează-mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima!

Încearcă-mă și cunoaște-mi gândurile!

Vezi dacă sunt pe o cale rea

și du-mă pe calea veșniciei!”

CÂND SLUJIREA IA LOCUL LUI ISUS

Natura umană, să zicem așa, este o continuă fabrică de idoli.

John Calvin

Prima și cea mai mare greșeală care, în esență, dă naștere la toate celelalte greșeli este faptul că nu-I dăm lui Isus locul pe care îl merită în viața și în lucrarea noastră. De multe ori începem bine, avându-L pe Isus în centrul preocupărilor noastre, dar, cu timpul, bucuria de a-L vedea la lucru, prețuirea celor pe care îi slujim, roadele trainice ale eforturilor noastre și aprecierea și respectul colegilor noștri, al mentorilor sau al celor din cercul nostru de slujitori devin mai importante decât El. Dacă la toate acestea adăugăm firea noastră păcătoasă și ambițiile noastre egoiste (Iacov 3:14), obținem rețeta pentru un dezastru.

Motivul pentru care pierdem din vedere adesea această greșeală este asemănarea experienței noastre cu proverbiala broască din oala cu apă. Dacă aruncați o broască într-o oală cu apă fierbinte, ea va sări afară, dar, dacă o aruncați într-o oală cu apă rece și apoi puneți oala pe foc, trupul poichiloterm al broaștei se va încălzi odată cu apa și aceasta va sta liniștită până va fierbe și va muri. Păcatul din viața noastră e ca apa care se încălzește treptat. Identitatea noastră în Isus și intimitatea cu El se diluează în timp, iar lucrarea ajunge să ocupe locul central în inima noastră, solicitându-ne timpul și atenția. De aici, începe declinul în lucrarea și în viața unui lider.

Poveste de viață

Norm a făcut parte din echipa care a pus pe picioare Community Covenant Church (CCC) în urmă cu zece ani. Știa dinainte că era făcut pentru rolul de lider și că era pasionat de asta. Evanghelia i-a transformat radical viața și acum dorea să poată atinge cu ea inimile oamenilor din Carolina de Nord. Cei care l-au trimis acolo știau că el e omul potrivit să conducă această lucrare inedită.

Norm a avut întotdeauna o etică a muncii corectă (poate prea corectă) fiindcă a crescut într-o comunitate de fermieri din Kansas. Tatăl lui Norm și-a încurajat întotdeauna copiii, încă de la vârste fragede, să muncească din greu. La fermă se aloca prea puțin timp familiei. Viața se învârtea cel mai mult în jurul fermei pentru a o întreține și pentru a menține familia pe linia de plutire din punct de vedere financiar. Mama lui Norm era cea care se asigura că toți mergeau regulat la biserică, iar tatăl lui Norm se conforma. Membrii familiei însă nu au fost niciodată apropiați între ei. În anii de studenție la universitatea de stat din Kansas, Norm s-a alăturat unei organizații studentești și acolo și-a început cu adevărat umblarea cu Isus. Înainte mergea la biserică împins de la spate, însă de la munca grea nu se dădea niciodată în lături și respecta principiile etice oriunde era.

Seminarul l-a adus pe Norm din Kansas pe Coasta de Vest. După ce și-a luat diploma de teolog, înainte să fie trimis împreună cu o echipă să planteze CCC, Norm a slujit în câteva biserici mari. Așteptările erau mari, el avea o experiență vastă, îi iubea pe oameni cu adevărat și avea inima curată – cel puțin la început.

Norm a participat la câteva seminare și s-a documentat în legătură cu munca în echipă bazată pe concepția celor trei perspective: profet, preot și rege, iar nucleul echipei lui Norm era o îmbinare a acestor funcții. Pe lângă rolul său de profet și vizionar, Norm era cel care stabilea obiectivele și avea o viziune extraordinară. Era ajutat de doi bărbați înzestrați cu darul păstoririi (preoții) și de alți doi care știau să implementeze o viziune (regii).

Erau pregătiți pentru un început bun.

Echipa nou-formată, din trei cupluri, era înzestrată cu o combinație excelentă de daruri. Prin harul lui Dumnezeu, nu au făcut greșeala de a include în echipă oameni cu înzestrări asemănătoare. Norm a înțeles că o echipă are nevoie de vizionari, îngrijitori și executori.

De-a lungul vremii însă, Norm a făcut câteva greșeli mari care nu l-au costat numai pe el, ci și pe cei din conducere și pe membrii bisericii. Nimeni nu și-a închipuit, cu atât mai puțin Norm, că ceea ce începuse atât de bine avea să sfârșească atât de rău.

În primii ani, lucrurile au decurs bine. Norm era un foarte bun vorbitor și un vizionar promotor. I s-a dus repede vestea că era un tip pe care trebuia neapărat să-l asculți. S-au format grupuri mici care aveau grijă de noii convertiți și de cei care se mutaseră la CCC. Grupurile din adunare făceau treabă bună, răspândind Evanghelia la locurile de muncă, acasă sau în locurile de agrement; își invitau colegii sau vecinii la întâlnirile lor, la evenimentele sociale și la serviciile de închinare. Propășirea lor era constantă și încurajatoare.

Pe parcurs s-au mai adăugat la echipă și alții. Norm era susținut de mentorul său și ajutat să mențină lucrarea și familia într-un echilibru perfect. Toate mergeau strună!

Norm cunoștea bine câțiva pastori decăzuți care au permis lucrării să preia controlul asupra vieții lor (printre ei erau prieteni de la seminar cu care păstrase legătura) și era hotărât să nu lase să i se întâmple una ca asta. O ambiție duhovnicească se poate transforma foarte curând într-o ambiție egoistă. Nu trebuia să se uite nu știu cât de departe ca să vadă lideri tineri și ambițioși, dar fuduli și plini de sine. Erau mai mulți care urmăreau îndeaproape lucrarea altora și erau invidioși atunci când vedeau cum decurge lucrarea fiecăruia.

Cu toate că Norm știa cât de riscant era ca lucrarea, în locul lui Isus, să devină prima literă de pe un optotip și, în ciuda avertismentelor repetate ale mentorului, transformarea a început să se producă lent și subtil.

Acest lucru a putut fi constatat la întâlnirile membrilor din conducere. Echipa observa că Norm era tot mai îndârjit, mai nerăbdător cu mersul lucrurilor și tot mai puțin satisfăcut de ritmul în care decurgeau – sau nu – lucrurile. Au început să petreacă mai puțin timp în rugăciune și mulțumeau tot mai puțin pentru ceea ce făcea Isus în mod evident în biserica lor. Înainte obișnuiau să sărbătorească și să se bucure mai mult unii de ceilalți și de chemarea fiecăruia. Erau prieteni și deseori își petreceau timpul liber împreună. Acum membrii echipei se simțeau parteneri de afaceri, cu ochii țintă la profitul net, nicidecum parteneri în lucrare cu ochii țintă la Isus. Treptat, lucrarea s-a axat mai mult pe rezultate și mai puțin pe relații.

Atitudinea obișnuită a lui Norm de a se bucura de membrii echipei și de ceea ce făceau ei a fost înlocuită de pretenții, fiindcă se aștepta la rezultate tot mai mari și compara mereu evenimentele din anul în curs cu evenimentele din anul precedent. Niciodată nu părea mulțumit sau recunoscător pentru ceea ce făcea Isus; întotdeauna pretindea mai mult!

Lucruri asemănătoare se întâmplau și acasă. Soția lui, Jen, și copiii au început să observe schimbări în comportamentul lui. Norm parcă nu putea să-și scoată din cap munca – ceea ce s-a realizat și ceea ce nu s-a realizat. Serile în care ieșea cu Jen erau tot mai plictisitoare, iar intimitatea dintre ei nu mai era aceeași. În loc să-și facă timp să stea cu familia sau să-și încarce bateriile, întreținea corespondența și vorbea la telefon. Din cauză că era atât de absorbit de lucrare, familia lui nu se mai bucura de Domnul. Jen și-a dat seama că ceva era în neregulă, dar nu știa sigur ce are de făcut.

Devotamentul lui Norm față de Isus a fost înlocuit de lucrurile realizate pentru El, dar Norm nu vedea acest lucru și nici nu părea dispus să-l recunoască.

Oamenii l-au confruntat pe Norm pentru greșeala pe care o făcea, dar el se scuza mereu explicând că tot ceea ce făcea era pentru slava lui Dumnezeu și susținea că biserica trebuie să

crească și să fie relevantă pentru comunitate. Toată lumea, în afară de Norm, vedea că nu mai era călăuzit, ci mânat.

Astfel au mai trecut câțiva ani, iar cei din conducere s-au cam săturat să-l mai confrunte pe Norm. Numeroși pastori și consilieri au discutat personal cu el, dar nu s-a schimbat mare lucru. Situația nu era roză deloc, însă el era pastorul lor principal și se întâmplau și lucruri bune. Toți erau de acord cu asta. În adâncul ființei lor însă, majoritatea dintre ei erau neliniștiți de faptul că lucrarea lor nu mai avea de-a face cu Isus, ci cu succesul și că, pe undeva, Isus fusese dat la o parte.

Toată lumea era de acord că erau într-o situație nefericită, dar ce puteau face? Conducerea, împreună cu prezbiterii, a hotărât că „se vor ruga și vor accepta situația așa cum e până își va da și Norm seama cum stau lucrurile”. Lucrarea a devenit motorul vieții lui. Nu se mai putea opri și parcă nu mai putea să se relaxeze și să se bucure de nimic altceva. Slujirea a devenit idolul lui, iar el prețuia roadele lucrării mai mult decât pe Isus.

Norm se dedicase trup și suflet lucrării lui Dumnezeu, dar îl neglija chiar pe Domnul lucrării. Această mentalitate a pastorului principal s-a reflectat în toate aspectele vieții bisericii: scopurile stabilite, oamenii angajați, banii cheltuiți și modul de a-i trata pe cei din conducere.

Atunci când Norm a permis lucrării să-L înlocuiască pe Isus, s-a deschis cutia Pandorei cu multe alte greșeli care, în timp, au otrăvit întreaga conducere – cu urmări grave. Prima piatră fusese aruncată în apă, stârnind primele valuri.

Principii și aplicații

Henri Nouwen spunea odată că principalul obstacol în calea iubirii de Dumnezeu este slujirea Lui.¹ Iată ce înseamnă idolatria lucrării – să nu fii în asentimentul lui Isus că Lui I se cuvine primul loc în inima noastră. Idolatria lucrării este tot mai răspândită în creștinătatea evanghelică din America și atinge proporții epidemice – fapt evidențiat la reuniunile comunităților și ale cultului unde atenția și discuțiile sunt îndreptate spre noi înșine

și spre realizările și împlinirile noastre, nicidecum spre Isus. Liderii discută despre ultimii capi de afiș ai lucrărilor de succes și despre metodele pe care ei le folosesc, după care ne constrâng să-i urmăm, să le cumpărăm cărțile și să participăm la conferințele și seminarele lor despre „ce am făcut noi”.

Alunecăm în idolatrie fără să ne dăm seama pentru că o justificăm atât de lesne și de prompt, afirmând că tot ce facem, facem pentru Domnul și crezând că motivațiile noastre sunt sincere. Observăm acest lucru la oamenii de afaceri care lucrează un număr inadmisibil de ore și afirmă că fac aceste lucruri pentru binele familiei lor și când colo fac toate acestea pentru ei înșiși.

Liderii trebuie să aibă grijă ca lucrarea lor să nu se transforme într-o amantă. Amanta este cineva care ocupă locul pe care doar o soție ar trebui să-l ocupe. Lucrarea nu trebuie niciodată să ocupe locul lui Isus în viața și în sistemul dumneavoastră de valori; așa ne spune și 1 Ioan 5:21: „Copilașilor, păziți-vă de idoli.” New Living Translation spune astfel: „Dragi copilași, păziți-vă de orice poate lua locul lui Isus în inima voastră.” Inimile noastre sunt fabrici de idoli, iar pentru mulți lideri, lucrarea este regina idolilor.

Atunci când începem să ne sprijinim pe lucrare în loc să ne sprijinim pe Isus, o facem pentru a împlini nevoi adânci ale vieților noastre. Sunt convins că mulți oameni acceptă posturi de conducere pentru că oamenii au nevoie de ei sau pentru că atunci când sunt în control au un sentiment al valorii pe care nu l-au avut. Mi-aduc aminte de o vorbă a lui John Maxwell: „Cine are nevoie de oameni poate să-i conducă.” Un lider mi-a spus odată că motivația din spatele „chemării” sale este oportunitatea de a-și rezolva propriile lui insecurități și de a se simți bine în pielea lui. Satan dorește să-i înhațe pe liderii creștini și să-i facă „ineficienți și neroditori” (2 Petru 1:8, NIV) și, dacă nu reușește să-și atingă scopul prin păcate vădite, va încerca să găsească un lucru admirabil și bun pe care să-l transforme în mod surprinzător astfel încât să ne facă să ne poticnim.

Apostolul Petru, în capitolul său atât de pătrunzător adresat liderilor, spune: „Fiți treji și vegheați! Pentru că potrivnicul nostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită” (1 Petru 5:8). Potrivnicul nostru poate să ne înghită folosindu-se de lucrare, atunci când permitem lucrării să ocupe locul lui Isus în inima noastră. Din păcate, mai repede observăm păcatele din viețile altora decât cele din viețile noastre.

Am început să lucrez cu organizația The Navigators în 1968 și am fost angajat în lucrare timp de treizeci și opt de ani, până în 2005 când m-am pensionat și am intrat în conducerea bisericii Mars Hill din Seattle. În primii ani petrecuți cu The Navigators am început să alunec în idolatria față de lucrare. Am fost avertizat de câteva ori până când am văzut realmente ce se întâmpla în viața mea și primul care m-a avertizat a fost Tommy Adkins, un membru, pe atunci, în conducerea organizației The Navigators, dar, în același timp, prietenul și mentorul meu. După încheierea vizitei la Tommy, ne îndreptam spre mașina mea parcată pe aleea din fața casei lui. Tommy avea ochii de un albastru pătrunzător și eram gata să simt pe pielea mea cât erau de pătrunzători. Când am ajuns la mașină mi-a spus că voia să-mi împărtășească ceva. Mi-am zis în sinea mea atunci că-i bai. Tommy a luat o foaie de hârtie din caietul pe care îl avea cu el și a pus-o pe capotă. Apoi, mi-a desenat o schiță știută de membrii din organizație – roata, în centrul căreia se afla Isus.

Tommy și-a îndreptat ochii săi albaştri spre mine și mi-a pus întrebarea care mi-a tăiat răsufierea:

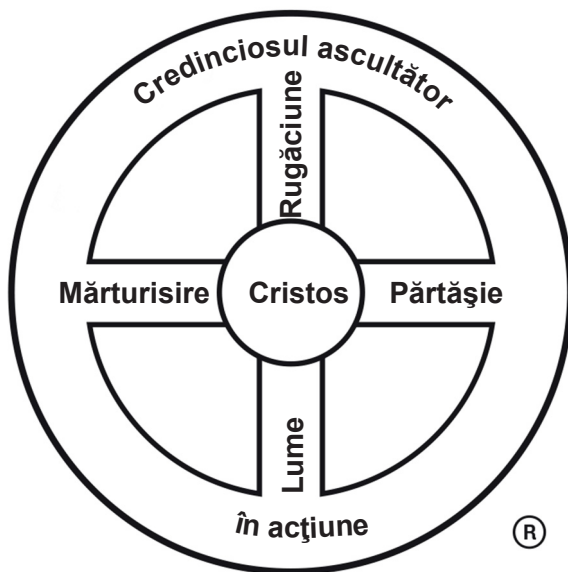
— Dave, cine se află în centrul roții tale (vieții tale)?

I-am răspuns repede că era Isus, dar el mi-a replicat:

— Nu prea cred.

Apoi, m-a întrebat dacă îi dau voie să scrie ce consideră el că se află în centrul „roții” mele, iar eu am răspuns afirmativ. A scris încet cuvântul „oameni”. Una dintre cele mai importante filosofii ale organizației The Navigators era să găsești oameni cărora să te dăruiești și să le slujești. Într-un mesaj celebru, fondatorul organizației, Dawson Trotman, întreba: „Bărbaților,

unde v-i bărbatul?... Femeilor, unde v-i femeia? Unde-i bărbatul sau femeia care trăiește astăzi pentru Isus datorită trăirii voastre?

Când oamenii ocupă locul pe care trebuie să-L ocupe Isus, vorbim de idolatria față de lucrare – direct și simplu, dar greu de recunoscut. Un lucru bun a devenit idolul meu – nu eu mi-am dat seama de asta, ci Tommy. O cântare cunoscută spunea: „Gata sunt să hoinăresc, simt cum mă atrage/Gata sunt să-L părăsesc pe Domnul pe care-L iubesc.”² Chiar și astăzi sunt pândit în întuneric de acest păcat, gata să mă înhațe. Asta nu înseamnă că-L părăsesc pe Dumnezeu, pe care Îl iubesc, ci mai degrabă sunt ispitit să-L împing la margine și să pun slujirea în centrul vieții mele, în loc să-L las pe El să domnească.

Nu intenționez să vă dau o formulă de tratare a greșelilor abordate în această carte. Nu există „patru pași simpli în tratarea idolatriei față de lucrare”, dar doresc să vă împărtășesc ce anume constat că trebuie făcut pentru a trata fiecare greșeală a liderilor în parte. Aș vrea să menționez din nou că eu însumi am făcut

aceste greșeli și le-am văzut și la alți oameni, organizații, grupuri și biserici cu care am lucrat.

Așadar, cum am tratat idolatria față de lucrare?

Primul pas a fost să-mi dau seama că am o problemă. Din adâncul ființei mele vreau să mărturisesc și să mă căiesc atunci când acord atenție acestui păcat, nicidecum să-mi găsesc scuze sau să mă justific. Ar trebui să fiu mâhnit de faptul că permit altcuiva să ocupe locul lui Isus în inima mea și să mă rog la fel ca împăratul David: „Împotriva Ta, Doamne, și numai împotriva Ta am păcătuit” (Psalmul 51:4). În situația aceasta, în primul rând păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu!

Aproape în fiecare zi mă rog pentru problema idolatrizării lucrării și cer ca puterea lui Isus, prin Duhul Sfânt, să ocupe locul central în viața mea. Consider că idolatrizarea lucrării este, mai degrabă, o atitudine, o mentalitate, decât o acțiune; începe cu felul în care mă uit la lucruri și cu felul în care gândesc.

Coloseni 3:4 îmi este foarte util: „Când Se va arăta Hristos, viața voastră, atunci vă veți arăta și voi împreună cu El în slavă.” Isus este viața mea, nu lucrarea, succesul, noii convertiți, ucenicii, liderii în formare sau respectul colegilor mei. Trebuie să mi se amintească mereu acest verset. Apostolul Pavel spune în Filipeni 1:21: „Căci pentru mine a trăi este Hristos, și a muri este un câștig.” Pentru mine a trăi este Cristos, nu altcineva sau altceva. Pe lângă versetele pe care le-am menționat, am mai memorat și alte câteva pasaje din Scriptură despre idolatrizarea lucrării, printre care 1 Ioan 5:21 și Apocalipsa 2:4.

Domnul folosește aceste versete ca să-mi atragă atenția și să-mi arate păcatul din viața mea. Acesta este unul dintre motivele pentru care vreau să petrec timp în mod consecvent în fața Scripturii: să-L las să vorbească inimii mele păcătoase. The Navigators are o vorbă: „Cuvântul lui Dumnezeu ne ține departe de păcat sau păcatul ne ține departe de Cuvântul lui Dumnezeu.” Atât de mult mă ajută faptul că recitesc versetele acestea, reflectez asupra lor și, apoi, mă rog!

Când Domnul îmi arată clar că încep să alunec, vreau să-mi asum numaidecât acest lucru, să mă pocăiesc, să-mi mărturisesc păcatul și să-I cer ajutorul, acceptând faptul că El este în centru. De asemenea, vreau să fiu receptiv atunci când cei din familia mea sau din echipele din care fac parte îmi atrag atenția asupra acestui păcat. Una dintre valorile mele este să fiu sensibil la adevărul pe care mi-l descoperă Dumnezeu, indiferent dacă acest adevăr îmi parvine direct din Scriptură sau printr-o dojană făcută de un membru din familie sau din echipă.

Cu mulți ani în urmă fusesem la o întrunire preliminară, în San Diego, dedicată lui Billy Graham. Întâlnirea a avut loc la College Avenue Baptist Church, iar cel care a vorbit a fost Grady Wilson, un membru din echipa lui Billy Graham încă de la începuturi. După ce și-a terminat discursul, ni s-a dat loc să punem întrebări, iar una dintre întrebări a fost cum a reușit Billy să rămână smerit atâția ani în ciuda succesului și a notorietății sale.

Grady a dat un răspuns excelent. El a explicat că, atunci când s-a format echipa lui Graham, membrii au făcut o înțelegere cu Billy. El le-a cerut ca, atâta timp cât are ungera din partea lui Dumnezeu, ei să-l ajute să rămână smerit. Ce combinație grozavă pentru longevitatea lucrării – ungera lui Dumnezeu și dojana prietenilor credincioși! Îi compătimesc pe liderii creștini care nu au alături prieteni sau colegi cărora să le pese suficient de ei încât să-i confrunte, mai ales în ceea ce privește idolatrizarea lucrării. Norm a avut astfel de oameni lângă el, dar spre marele lui regret, nu și-a plecat urechea la avertismentele lor.

Eu am nevoie să fiu înconjurat de oameni care nu se tem să îndrepte, asemeni unui profet, degetul spre mine (așa cum a făcut Natan cu David) și să mă mustre atunci când lucrarea Îl coboară pe Isus de pe tronul inimii mele. Nu vreau să fiu găsit vinovat de același păcat de care a fost găsită vinovată biserica din Efes în Apocalipsa 2:4: „Dar ce am împotriva ta este că ți-ai părăsit dragostea dintâi.”

Isuse, nu vreau să Te iubesc mai puțin, ci mai mult decât Te-am iubit atunci când m-ai mântuit. Prin Duhul Tău cel sfânt și spre slava Ta, aș vrea să-mi arăți când ceva sau cineva încearcă să-Ți fure locul în inima mea. Ajută-mă să nu-mi găsesc scuze, ci să-mi recunosc repede păcatul, să-l mărturisesc și, apoi, să mă căiesc. Pune în jurul meu oameni suficient de îndrăzneți, ca profetul Natan, care să-mi arate când idolatrizez lucrarea.

Hrană pentru cuget

1. Memorați câteva pasaje esențiale care vorbesc despre idolatrie, cum ar fi 1 Ioan 5:21 și Coloseni 3:4.
2. Cui i-ați permis să vă confrunte când L-ați dat la o parte pe Isus și i-ați permis slujirii să stea pe tronul vieții dumneavoastră? Cine este profetul Natan în viața dumneavoastră?
3. Care sunt indicatorii care arată dacă L-ați dat pe Isus jos de pe tron? Aceștia pot să fie: gânduri, nerespectarea Sabatului, faptul că sunteți mai mult mânat decât călăuzit, felul în care vă tratați echipa etc.
4. Aveți o persoană ca Norm în echipă? Ce v-ați face dacă ar trebui să-l ajutați să înțeleagă motivațiile din spatele acțiunilor lui?